

31995R1469

29.6.1995

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 145/1

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1469/95**z dnia 22 czerwca 1995 r.****w sprawie środków, jakie mają być podjęte wobec niektórych beneficjentów operacji finansowanych przez Sekcję Gwarancji EFOGR**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

na szczytach w czerwcu 1993 r. w Kopenhadze i w grudniu 1994 r. w Essen, Rada Europejska podkreśliła znaczenie, jakie ma kontynuacja kampanii przeciwko nadużyciom i nieprawidłowościom obciążającym budżet Wspólnoty; należy wzmocnić te środki, mające na celu zapewnienie, aby fundusze Wspólnoty przewidziane na realizację wspólnej polityki rolnej (WPR) nie były przyznawane osobom lub firmom, które nie oferują wszystkich gwarancji niezawodności w zakresie prawidłowego wykonania danych operacji;

artykuł 8 rozporządzenia Rady (EWG) nr 729/70 z dnia 21 kwietnia 1970 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej ⁽⁴⁾ określa, w szczególności, że Państwa Członkowskie są zobowiązane do podejmowania wszelkich środków niezbędnych do zapewnienia, że transakcje finansowane przez Fundusz są rzeczywiste i w prawidłowy sposób przeprowadzane, oraz do zapobiegania nieprawidłowościom i walki z nimi;

rozporządzenie Rady (EWG) nr 595/91 z dnia 4 marca 1991 r. dotyczące nieprawidłowości i odzyskiwania kwot niesłusznie wypłaconych w związku z finansowaniem wspólnej polityki rolnej oraz organizacji systemu informacyjnego w tej dziedzinie

⁽¹⁾ Dz.U. C 151 z 2.6.1994, str. 13.

⁽²⁾ Dz.U. C 56 z 6.3.1995, str. 175.

⁽³⁾ Dz.U. C 393 z 31.12.1994, str. 81.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 94 z 28.4.1970, str. 13. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1287/95 (Dz.U. L 125 z 8.6.1995, str. 1).

i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 283/72 ⁽⁵⁾ przewiduje między innymi, że Państwa Członkowskie mają regularnie informować Komisję o przypadkach nieprawidłowości oraz postępowań sądowych lub administracyjnych mających na celu ukaranie osób, które dopuściły się nieprawidłowości, aby uzyskiwać systematyczną wiedzę odnośnie do charakteru oszustw i w celu odzyskiwania kwot niesłusznie wypłaconych;

należy uzupełnić te przepisy o system wspólnotowy umożliwiający, w związku z procedurami przetargowymi, przyznawaniem refundacji wywozowych lub sprzedażą produktów interwencyjnych po obniżonych cenach, władzom wszystkich Państw Członkowskich identyfikację podmiotów, które świadomie lub w wyniku poważnego zaniedbania dopuściły się nieprawidłowości ze szkodą dla finansów Wspólnoty lub co do których istnieją uzasadnione podejrzenia takiego działania; wobec wagi wykroczenia i w zależności od tego, czy zostało ono stwierdzone, czy też jest podejrzewane, należy określić cały zestaw różnorodnych środków, począwszy od wzmocnionych kontroli, a skończywszy na wyeliminowaniu danych podmiotów z udziału w operacjach, które zostaną określone z chwilą potwierdzenia nadużyć, których się dopuścili;

w celu udzielenia podmiotom maksymalnych gwarancji, zalecane byłoby przyjęcie podstawowych właściwości odpowiednich przepisów rozporządzenia (EWG) nr 595/91, zwłaszcza w odniesieniu do przestrzegania poufności i tajemnicy zawodowej oraz przepisów krajowych dotyczących postępowania w sprawach karnych; w odniesieniu do ochrony danych mogą być stosowane odpowiednie przepisy w tym celu określone w zasadach o wzajemnej pomocy w zakresie kwestii celnych i rolnych;

system ten musi uzupełniać określone przepisy już istniejące lub te, które mają być przyjęte w przyszłości w ramach WPR w celu zapobiegania nieprawidłowościom, zwłaszcza te przepisy, które dotyczą kontroli i sankcji ustanowionych przez Komisję w ramach jej uprawnień potwierdzonych przez Trybunał Sprawiedliwości;

⁽⁵⁾ Dz.U. L 67 z 14.3.1991, str. 11.

ponadto, w ramach szeroko zakrojonej kampanii przeciw nadużyciom w dniu 7 lipca 1994 r. Komisja przedstawiła propozycję rozporządzenia (WE, Euratom) w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnoty (1); z chwilą przyjęcia tego rozporządzenia przez Radę, zestaw wspólnych zasad prawnych uchwalonych przez nią dla wszystkich dziedzin polityki wspólnotowej będzie mieć zastosowanie do środków wprowadzonych niniejszym rozporządzeniem; do czasu przyjęcia tego rozporządzenia należy przewidzieć szczegółowe zasady stosowania niniejszego rozporządzenia tymczasowo w celu włączenia podobnych zasad, zwłaszcza jeżeli chodzi o definicję wspomnianych nieprawidłowości,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym ustanawia się system wspólnotowy w celu identyfikacji i możliwie jak najszybszego powiadomienia wszystkich właściwych władz Państw Członkowskich i Komisji o podmiotach, które w świetle doświadczenia w kwestii prawidłowego wykonania przez nich wcześniejszych zobowiązań przedstawiają zagrożenie braku wiarygodności w zakresie procedur przetargowych, refundacji wywozowych i sprzedaży po obniżonych cenach lub produktów interwencyjnych finansowanych przez Sekcję Gwarancji FEOGR.

2. Dla celów niniejszego rozporządzenia „podmioty przedstawiające zagrożenie braku wiarygodności” oznaczają podmioty, bez względu na to czy są to osoby fizyczne, czy też prawne, które:

- a) zgodnie z ostateczną decyzją władz administracyjnych lub sądowych świadomie lub w wyniku poważnego zaniedbania popełniły nieprawidłowości w odniesieniu do odpowiednich przepisów Komisji i w sposób nieuzasadniony korzystały z udogodnień finansowych lub usiły o nie;
- b) na podstawie ustalonych faktów, w tym względnie, były przedmiotem wstępnego sprawozdania administracyjnego lub sądowego sporządzonego przez właściwe władze Państwa Członkowskiego.

3. Do czasu wejścia w życie przepisów horyzontalnych ustalających definicję nieprawidłowości, postępowanie określone w ust. 2 lit. a) jest definiowane zgodnie z procedurą określoną w art. 5.

Artykuł 2

1. Procedury identyfikacyjne i zasady odnoszące się do notyfikacji są wprowadzane w życie z inicjatywy Państw Członkowskich, w których zidentyfikowano ryzyko braku wiarygodności podmiotu.

2. W przypadku, gdy Państwo Członkowskie nie wywiąże się ze swojego obowiązku na mocy ust. 1, Komisja zapewni, aby

w ramach istniejących przepisów prawnych, w danym Państwie Członkowskim został wprowadzony w życie system identyfikacji i notyfikacji.

Artykuł 3

1. Państwo Członkowskie przyjmie następujące środki w postępowaniu z podmiotami, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. a):

- a) dokładniejsze sprawdzanie wszystkich operacji przeprowadzanych przez podmiot; i/lub
- b) zawieszenie wypłaty kwot związanych z bieżącymi operacjami, w zależności od ustaleń administracyjnych dotyczących zaistnienia nieprawidłowości lub ich braku, oraz, w stosownych przypadkach, wstrzymanie zwolnienia związanej z nimi gwarancji; i/lub
- c) wyłączenie na pewien okres czasu z operacji, które mają być określone.

Środki określone w lit. b) i c) są określane przez właściwe władze Państw Członkowskich zgodnie z kryteriami określonymi zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 5, biorąc pod uwagę ryzyko dalszych nieprawidłowości, jakie mogą być popełnione przez podmiot. Środki te są przyjmowane po załatwieniu wszelkich formalności z nimi związanych, określonych w ustawodawstwie Państw Członkowskich.

2. W przypadku podmiotów określonych w art. 1 ust. 2 lit. b), stosuje się wyłącznie środki określone w ust. 1 lit. a) i b).

3. Jeżeli w ramach procedury przetargowej sama Komisja przyznaje umowę, przyjmuje ona lub proponuje Państwu Członkowskiemu, w odpowiednim przypadku, jeden lub więcej środków określonych w ust. 1.

Artykuł 4

1. Zgodnie z krajowym ustawodawstwem Państw Członkowskich środki określone w art. 3 spełniają następujące zasady:

- a) uprzednie wysłuchanie i prawo do apelacji dla podmiotu w odniesieniu do środków określonych w art. 3 ust. 1 lit. c) i, w stosownych przypadkach, w lit. b);
- b) proporcja między popełnioną lub podejrzaną nieprawidłowością a jednym ze środków określonych w art. 3 ust. 1, z zastrzeżeniem przepisów, jakie mają być ustanowione zgodnie z procedurą określoną w art. 5;
- c) równe traktowanie podmiotów.

2. Państwa Członkowskie i Komisja podejmą wszelkie niezbędne środki zapobiegawcze, aby zapewnić poufność informacji, które między sobą wymieniają na mocy niniejszego rozporządzenia.

Informacje takie nie mogą być zwłaszcza przesyłane innym osobom niż te w Państwach Członkowskich lub w instytucjach wspólnotowych, których obowiązki wymagają dostępu do nich, o ile Państwo Członkowskie dostarczające takich informacji w wyraźny sposób nie wyrazi na to zgody.

(1) Dz.U. C 216 z 6.8.1994, str. 11.

Informacje przekazywane lub uzyskane w dowolnej formie na mocy niniejszego rozporządzenia są objęte tajemnicą zawodową i chronione w taki sam sposób jak podobne informacje chronione krajowymi przepisami Państw Członkowskich, które je otrzymują oraz odpowiednimi przepisami mającymi zastosowanie do instytucji wspólnotowych.

Ponadto, informacje takie nie mogą być wykorzystane do innych celów niż przewidziane w niniejszym rozporządzeniu, o ile władze dostarczające je nie wyraziły wyraźnej zgody na to i pod warunkiem, że przepisy obowiązujące w Państwie Członkowskim, w którym znajdują się władze otrzymujące takie informacje, nie zabraniają takiego przekazania lub wykorzystania.

W odniesieniu do ochrony danych obowiązują odpowiednie przepisy określone w zasadach dotyczących wzajemnej pomocy w sprawach celnych i rolnych.

3. Przepisy niniejszego rozporządzenia nie mają wpływu na stosowanie w Państwach Członkowskich zasad odnoszących się do postępowania sądowego w sprawach karnych i wzajemnej pomocy między Państwami Członkowskimi w sprawach karnych. Nie zakazują one korzystania, w ramach spraw sądowych lub spraw wniesionych z tytułu niezgodności z rozporządzeniami rolnymi, z informacji uzyskanych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem; w drugim z tych przypadków właściwe władze Państwa Członkowskiego, które udzieliły informacji, są powiadamiane o ich wykorzystaniu.

Państwa Członkowskie podejmują jednak środki administracyjne niezbędne do zapewnienia, że przepisy akapitu pierwszego są stosowane w taki sposób, aby nie utrudniały efektywnego stosowania niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do podmiotów określonych w art. 1 ust. 2 lit. b).

Jeżeli ustawodawstwo krajowe przewiduje poufność dochodzenia sądowego, przekazywanie informacji przewidziane w niniejszym

rozporządzeniu wymaga zgody właściwych władz sądowych. Właściwe władze administracyjne zapewnią taką zgodę jak najszybciej to możliwe.

Artykuł 5

Szczegółowe zasady stosowania niniejszego rozporządzenia przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 13 rozporządzenia (EWG) nr 729/70. Dotyczą one między innymi:

- powiadamiania dokonywanego przez Państwa Członkowskie,
- charakteru powiązań między różnymi osobami fizycznymi lub prawnymi, które mogą doprowadzić do traktowania ich jako podmiotów w myśl niniejszego rozporządzenia,
- warunków, na jakich podmioty mogą uniknąć zawieszenia płatności, o którym mowa w art. 3 ust. 1 lit. b), w drodze wniesienia zabezpieczenia.

Artykuł 6

Niniejsze rozporządzenie uzupełnia przepisy szczegółowe przyjęte w ramach WPR.

Artykuł 7

Komisja przekaze, do 6 lipca 1997 r., Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie w sprawie stosowania niniejszego rozporządzenia i w świetle zdobytych doświadczeń zaproponuje poprawki, jakie mogą być niezbędne do ustaleń wprowadzonych niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 8

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 czerwca 1995 r.

W imieniu Rady

Ph. VASSEUR

Przewodniczący